

GAZETA POPORULUI

Foaie politică-culturală

Apare în fiecare Duminecă

Abonamentul:

Pe un an 15 Cor.
Pe o jumătate de an 7 Cor. 50 fil.
Pe 3 luni 4 Cor.

Abonamentele să se trimită la adresa
„GAZETA POPORULUI“, Sibiu.

Adresa noastră e:

„GAZETA POPORULUI“
Nagyszeben, Dragenerwache 2
(Strada Gușteriții)

Inserate și anunțuri se primesc la admini-
strația gazetei.

Un șir cu litere mărunte întâia-oraș 30 fil.
a doua- și a treia-oraș 20 fil.

Spre nouă viață . . .

De când cu războiul lumii, în hora căreia a fost prins și poporul nostru, tot ce însemna mișcare și viață culturală românească a încetat. Mai întâiu s'a pus capăt petrecerilor, apoi a urmat, rând pe rând, zăticnirea gazetelor, atât culturale, cât și politice. S'au curmat reprezentațiile teatrale și concertele, cu un cuvânt tot ce alcătuia o rază de propășire spre lumină tot mai mare, s'a frânt, încându-se în balta sângelui vărsat pe câmpurile de luptă. Asociația culturală din Sibiu, care pornise a tipări atâtea minunate cărți pe scara poporului și a-și lărgi cercul ei de muncă până în cele mai depărtate unghiuri de țară, sub apăsarea vremurilor și-a adunat aripile învălindu-se în tăcere. Adunările ei generale, cari, prin mulțimea celor ce luau parte și programele lor alese, închipuiau adevărate sărbători de cultură ale întregului neam, tot din pricina vârtejului amețitor al războiului, de patru ani de zile nu s'au mai ținut. Chiar cântecul de veselie al vitejilor noștri, ce soseau cu flori în pălărie dela țară, pentru a-și împlini datoria, sub vitregia soartei, cu fiecare zi și-a întunecat puternicu-i răsuneț, schimbându-se în jeluitoare doine întrerupte de oîtat și lacrimi.

Ne dăm însă limpede seamă, ce preț are pentru un popor, ale cărui nizuințe de-a merge înainte și a se desvolta sunt bine întemeiate, o smulgere din acest vâl de tristețe și nelucrare, sau o stăruire și mai departe în bocet și amarică tânguire. Această tristețe obștească, deoarece nu este om, care să nu-și talmăcească bănuiala și neîncrederea în viitorul neamului nostru, este o stare de boală primejdioasă. Ca nici când noi avem astăzi lipsă de oameni tari, neîndoșiți, cu hotăriri de oțel în sufletul lor. Ar fi o binefacere, dacă războiul acesta, pe lângă atâtea jertfe, câte ne-a cerut, ar putea desființa de pe fața pământului pe toți cei-ce se lasă copleșiți și răpiți de desnădejde. Se spune, că vulturul își încearcă pruncii săi, dacă sunt vrednici să viețuiască, prin aceea că-i silește să privească ținta'n soare. Cei orbiți de focul luminei sunt sfășiați de pă-

rințicughiarele și aruncați în prapastie, iar ce tari își întind aripile și săgetează, împreună cu ei, întinderile nemărginirii. Așa să fim și noi. Cei cari nu pot privi cu ochiul nemișcat în acest orbitor soare al durerii de astăzi, să peară sub săgețile lui; cei tari însă și vrednici să ne luăm zborul spre lumea frumoasă a nădejzii.

A sosit timpul deci pentru a căuta drumul, ce duce spre o nouă viață. În jurul nostru toate neamurile fac pregătiri largi pentru vremea de pace și mănăre. Jalele și doinele, în locul prafului de pușcă și urietul gloanțelor de tunuri.

Suntem de părerea, că nu este departe clipa când toate așezămintele culturale, ce ne-au mai rămas, să-și reia firul lucrării lor, în semnul luminei și al propășirii spre nouă viață.

Pacea cu Ucraina.

O telegramă din Brest-Litovschi ne vestește, că în 9 Februarie, la 2 oare noaptea, s'a încheiat pacea între puterile centrale și între Ucraina.

Știrea aceasta a trezit pretutindeni cea mai mare bucurie și nădejdea, că în curând vom izbuti a pune pace și cu celelalte țări îndușmănite.

Ce țară-i Ucraina?

Când s'a început năpraznicul războiu de astăzi, monarhia noastră avea în răsărit un dușman uriaș în împărăția țarului rusesc. Ne aducem aminte cum s'a pornit atunci rusul, ca frunza și iarba de număr, să ne zdrobească. Dar n'a putut. Ba în primăvara trecută revoluția a trântit de pe tron pe puternicul țar și a sfășiat împărăția rusească în mai multe țări mai mici. Astfel s'a alcătuit și Ucraina cu capitala în Chiev.

Ucrania înseamnă țară de hotar, deoarece cu câteva sute de ani mai înainte, pământul acestei țări despărțea regatul Poloniei de Tătari. Ea cuprinde patru guvername-
mente rusești: cel din Chiev, cel din Poltava, cel din Ciernigow și cel din Charkow, după orașele mai mari cari se găsesc în

lăuntru ei. În Ucraina sunt acum vre-o 30 milioane de locuitori, cari vorbesc o limbă rusească pocită, de aceea limba lor se numește și limba ruteană.

Pământul Ucrainei e foarte bogat și mănos. Iarba crește așa de înaltă, încât poate să se ascundă în ea un călăreț cu cal cu tot. Aici își avea împărăția rusească grânarele ei, cari hrăneau zeci de milioane de oameni.

Se știe însă că Boișevichii nu vreau să recunoască pe Ucraini, ci spun, că ei poruncesc și peste Ucraini. De două săptămâni chiar s'a început un adevărat războiu împotriva Ucrainei, dar până acum au fost pretutindeni bătălii frumoase lui Lenin și al-

Ucraina stătea în legătură de prietenie cu România și așa acum poate va porni și regatul român să încheie pace cu monarhia noastră. Atunci vom avea liniște cel puțin în partea dinspre răsărit.

Americanii au sosit în Franța.

Implinindu-se anul dela hotărîrea Germaniei de-a continua războiul înăsprit pe sub apă, care a servit Americii de pricină pentru a intra în război, sosește știre oficială americană, despre venirea armatei americane pe frontul de vest, va să zică despre începerea războiului cu America.

Anume Englezii vestesc din Washington următoarele:

Ministrul de război al Statelor Unite Baker a adus la cunoștință oficios, că trupele americane țin ocupată o parte a frontului francez. Prin aceasta a intrat deci și armata americană în luptă.

Începerea luptelor în Franța.

O gazetă din Elveția scrie, că sfatul antantei ținut la Versailles (cit. Versai) a pus cap vorbelor și înțelegerilor zadarnice, și a dat din nou glas tunului. Starea lucrurilor s'a limpezit acum și pe câmpul de luptă francez se urmează în taină și cu

mare grabă, pregătirile pentru groaznica măsurare de putere dela primăvara. Artileria, care pregătește totdeauna drumul pentru infanterie a început să se miște. Asemenea și tunurile nemțești au început să mugească mai cu seamă în părțile acelea, unde sunt adunați ostașii englezi și francezi. Aceasta va fi cea mai mare măsurare de putere din câte s'au pomenit vre-odată în lume, și să nădăjduim că va să fie și cea din urmă.

Cuvântarea D-lui deputat Dr. Teodor Mihali

— rostită în ședința din 31 Ianuarie 1918 în dietă, cu prilejul arătării noului guvern Wekerle. —

Dăm traducerea după notele stenografice din „Országgyűlési Értesítő“ șed. 765 pag. 12—14.

On. Cameră!

Fiindu-mi datorința să arăt poziția ce o ia partidul național român față de noul guvern, trebuie să arăt înainte de toate, că îndepărtarea dela putere a contelui Tisza și a guvernului său (Prezidentul sună: Rog d-nii deputați se fie liniștiți. Este cu neputință a asculta pe vorbitor!) a scăpat poporul român din Ungaria de o apăsare grea.

În răstimpul mai senin adus prin îndepărtarea guvernului asupritor, a nutrit poporul român față de noul guvern Eszterházy, dacă nici nu încredere deplină, dar o oare-care nădejde nehotărâtă, întemeiându-că guvernul Eszterházy, era ținut guvernul poporului și al votului universal, făcând parte din acest guvern și astfel de bărbați, în cari puteau avea încredere și prietenii adevărați ai poporului.

Dar în scurtă vreme am văzut, că speranțele noastre au fost visuri deșarte. În curs de luni îndelungate nu a văzut țeara nici un fel de deosebire între guvernul Tisza și guvernul Eszterházy.

În cursul acestui restimp, nu a simțit poporul român nici un fel de ușurare. Din contră, spre cea mai mare a noastră durere și spre mirarea întemeiată a tuturor acelor maghiari adevărați, cari după învățămintele istoriei așteaptă mărirea și fericirea viitorului Ungariei dela împăcarea tuturor popoarelor ei, guvernul Eszterházy a bătut aceiaș cale începută de guvernul lui Tisza, nu numai în toate aceste întrebări cari cutremură astăzi lumea,

În noul guvern de azi nu vedem nici o schimbare față de starea de mai înainte. (Mișcare, gălăgie. Prezidentul sună). Aceiași oameni, aceleași cugete și aceleași căi.

Suntem deci cu neîncredere în noul guvern și în lupta contra acestui guvern își va pune partidul național român toate puterile în slujba acolora, cari scriu pe steagul lor adevărata dragoste de popor și înțelegerea dintre popoare întemeiată pe libertate.

Acelas ministru aduce un plan de lege despre punerea treptată în îndeplinire a legii XX. din 1848 și dăruiește bisericei reformate 126,600.000 cor., bisericei evanghelice 54 milioane 600,000 cor., bisericei ev. luterane din Ardeal 12.000.000, bisericei unitare, care numără cam 100,000 suflete 6,800.000 cor., confesiunii izraelite 25,000,000 cor., dar nici un filer bisericei gr.-or. române din Ungaria, care numără peste 2,000.000 suflete și nici un filer bisericei gr. cat. române din patrie, care mângăe și crește în credință cătră tron și patrie peste un milion de suflete. Articolul de lege XX. din 1848 zice: În §-ul prim: „Între toate confesiunile legal recunoscute în această țară, se stabilește fără nici o deosebire deplină egalitate.“ Iar §-ul 3 zice: „Toate trebuințele bisericești și școlare ale confesiunilor recunoscute în această țară sunt a se acoperi din banii comuni ai statului.“ Se poate că dl ministru al cultelor știe altcum, eu însă știu că confesiunile gr. catolică și gr. orientală sunt în Ungaria confesiuni recunoscute.

Duhul timpului v'a silit să întindeți drepturile politice.

Cei-ce nu știu scie și ceti lucrează pământul, asudă în fa-

brici, sunt vitejii pe câmpul de luptă, plătesc îngrozitoarele dări, cei mai mulți își cresc cuminte și moral familiile, dar drept de vot nu pot avea,

și pentru aceea trebuie prostită țara, că votul celor ce nu știu scrie și ceti înseamnă o primejdie pentru țară în acelaș moment, când se preamăresc Bulgarii, la cari fie-care om de 20 ani e alegător, fără privire de este sau nu cetitor.

În acest mod se atinge, că 61% a votanților sunt Maghiari și abia 9% Români, cu totate că chiar și după statistica oficială sunt 16% a populațiunei țării Români. Aceasta e dreptatea făcută de guvernul maghiar. Pe deasupra se introduce în proiectul de reformă §-ul rușinos 175, care nu are păreche în nici o lege din vre-un stat al lumii. Și anume e liber a face agitație contra confesiunii, contra proprietății, contra căsătoriei, contra libertății, contra civilizației, este îngăduit a agita și contra lui Dumnezeu, cu toate aceste poți fi deputat, dar nu poți fi deputat dacă agiți contra naționalității.

Dar aceasta nu ajunge, ci guvernul împiedecă prin porunci vinderea și cumpărarea pământului în ținuturile naționalităților și Românilor.

Ași putea aduce cu sutele cazuri, că campaniile de pământ nu s'au putut face în deplinire, cu toate că cumpărătura a avut loc încă vara, pentrucă o parte din cei interesați au fost pe câmpul de luptă și nu au putut subscrie la timp contractele, venind acasă abia după 1 Novembre, când au intrat poruncile în lucrare.

De altfel cred, că această plângere nu este numai în ținuturilor locuite de naționalități și cred că și proprietarii maghiari se vor plânge, din pricină că se împiedecă vinderea. Sunt adecă proprietarii maghiari, cari pe lângă prețurile de astăzi și-ar putea vinde pământul și cumpăra altul sau întemeia întreprinderi industriale, dar nu o pot face. Aceasta e o astfel de măsură nedreaptă, care nu se poate susține, pentrucă din punct de vedere al dreptului lovește în legile statului. În viața economică este aceasta peste tot păgubitor, scăzând în Ardeal prețul moșiilor, de când trebuie să se înfățișeze contractele spre aprobare, cu 100 percente. Aceasta nu e numai spre paguba noastră, ei a țării întregi.

Când doriți, ca numai acela să poată fi alegător, care știe scrie și ceti, nu numai nu dați prilejsă învețe, ci în loc de a ajuta ca poporul să învețe în școalele sale a scrie și ceti dimpotrivă împiedecați aceasta.

Și așa cred, că în privința aceasta nu se deosebește întru nimic programul guver-

nului de acum de cele de până acum. Astfel poporul român nu are încredere în acest guvern.

Nana Zamfira și podul.

„Nana Zamfira și podul... Ce-o mai fi și asta? Așa se vor fi întrebând iubitele cetitoare: „Podul nanei fi-va și el la fel cu podurile altor case.“ Dacă-i vorba de coperiș, e la fel, zic și eu. Dacă însă luăm în privire întocmirea din lăuntru, rândul bun și curățenia, deosebirea e hotărât mare. Spre a învedera această deosebire, am se încep povestea din cap.

Până a nu fi examinat podul, de care auzisem, ca eri, ici și colo prin sat, nana Zamfira a stăruit să isprăvim „colindatul“, mergând mai întâiu la cele două bogătane necolindate încă. Mai erau alte două, pentru cari stăruia primarul, una fiica lor Ana „tândaloasa“, alta o nepoată „cam trândavă“, crescută în casa lor și apoi măritată, cu vre-o 10 ani mai'nainte, după cutare „ghia-bur.“ „Dacă tu zici“, a răspuns nana Zamfira, „o să mergem și la ele, dar să ști: am să le țesăl, pe una și pe alta, tocmai fiindcă e un domn străin cu mine.“ Nana Zamfira, între noi fie zis, e bună de gură ca mai toate femeile harnice.

Pacostea a voit să găsim pe Ana în grădină stând la povești, cu cine alta, dacă nu cu Lina „gură-pârjol“ care, de prevăzut era, a tulit-o de pare-că și acum o văd sărind navalnic peste gard. Ana, biata de ea, a rămas ca opărită. Eram în așteptarea furtunii ce are să se deslănțue... Dar, spre marea mea surprindere, nana Zamfira a dat, cu mine în rând, binețele, întrebând de cele 3 linguri „împuiate“ și de proboda cu fir și ibrișin, rămasă aci decând s'a cununat „mamabună“.

Prin curtea nemăturată și apoi casa nu tocmai rânduie am văzut pe nana Zamfira dând târcoale cu ochii ei de „leoaică“. Așa i-a zis, în glumă, una din prietene. După lungă căutare, Ana găsește proboda. Norocul ei. Lingurile însă, ia-le dacă ai de unde. Ne apucăm deci și căutăm printindă și gâbănaș, în lungul târnațului și la urmă în pod, unde am întâlnit, ca de obicei la noi, clăie pe grămadă câte și mai câte „hodrobele“, vorba nanei, dar lingurile împuiate nicăiri, degândeai că le-a înghițit păiangenii, nu alta. Ne-am ales totuși eu cu proboda și Ana cu buchile spuse de așa, că m'a cuprins mila. Ceea-ce a scos pe nana Zamfira din sărite era mai ales podul încărcat de praf și, iarăși vorba nanei, „care geme sub povara atâtor lăpădături și hodoroage netrebnice.“

După cele două bogătane, amândouă femei bine rânduie în casele lor, am sfârșit colinda cu mersul la nepoata primăresei.

În curte am tlnit vre-o 4 copilași murdăriți, ear în tinda deschisă ne-a întâmpinat droaia gănilor, repezite în spre podul lăsat poiană. Singur cocoșul se preumbla, țanțoș și scăpărând din pinteni, când preste blidele și oalele îngrămădite vâlvoiu, când pe spatele nepoatei, care țipise cu capul pe dunga patului, habar având de venirea noastră.

După trezirea cam anevoioasă, nana Zamfira s'a făcut, ca mai'nainte la Ana, că nu vede n'aude. „Leoaica iarăși stă la pândă“, mi-am gândit și am urnit eu vorba întrebând de furca împuiată. Bună bucuroasă,

că a scăpat neșesălată, biata nepoată s'a pus cu tot înadinsul pe căutate. De giaba însă, că furca nu și nu. În căutarea ei aprigă și, pe semne, cam somnuroasă prin tindă, s'a nimerit ca pieptenul și o rudă de săpun să cadă tocmai în șuștarul cu lapte.

Cum, cum nu, mi-am uitat, destul că ne-am pomenit în sfârșit, tus-trei, ca la Ana, în podul casei. Scotocind nepoata printre lădoaie și alte hodrobele fel și fel, numai ce-am văzut-o eșind încărcată de praf și păingenis de sus până jos. Atâta i-a trebuit leoaicei..

Predica scurtă dar papricată ce a urmat s'a sfârșit cu: „Părlit-o ce ești și trândavo! Rușine obrazului să-ți fie! De când te-am măritat și până azi, sunt la Ispas 10 ani, podul tău n'a văzut mătură. Așa ai văzut la mine și așa te-am învățat? Păiangenii (groaza nanei!) hoarele și gărgărițele au să te mănțe de vie. Piei din ochii mei! Alt-cum te țesal și cu băta.“

Avea cuvânt nana Zamfira de-a se cătrâni, căci prea mare e nerânduiala și adese grețoasa murdăria ce domnește în mai toate podurile noastre, pe sate și la orașe. În adevăr, de câte-ori nu întâlnim clăie pe grămadă, în acelaș pod: scânduri și alte lemne, lăzi, tăpălăgi și hamuri sdrențuite, greble, codoraști, sumetenie de ferării vechi și corfe sparte, saci, coceni, bucate, fasole, cenușe, călți, mese hodorogite și nenumărate alte hodrobele. Și rareori vei găsi la noi econoame, cari să înlătore când și când ce e de prisos și să pună în rânduială obiectele trebuitoare, măturând praful și curățind de murdărie și păingenis tot ce se află în pod.

Întorși acasă, am împărțit primarului isprăvile făptuite și, se înțelege, pățania cu săritul navalnic preste gard și căderea săpunului în vasul cu lapte. Dânsul a răs și nu prea auzind că în ciuda multor țesălări de mai'nainte, Ana și nepoata au rămas cum au fost, una lenoasă, alta trândavă și amândouă îndărătnice. După o dușcă bună de rachiu neaș cu pâine d'albă, laid să facem esamenul podului „păhar“.

În acest pod duc trepte de stejar, largi și trăgănate. Un părete de zăbrele groase, cu incuetoare sdravănă, desparte podul, adevărat foarte încăpător, în două: grănarul și „tinda“ podului.

Grănarul e întreg podit cu scânduri ghiluite, înfășosind un fel de arie bine înche-gată. De jur împrejur se întinde un brâu din blane groase, înțepenite în dungă. Scopul brăului e vădit. Trec dar înainte arătând că, la câte 3 sau 4 ani odată, crepăturile ariei se astupă cu aluat din ulei și făină de ghips. Pe arie se pun diferitele grăunțe, care după ce s'a treerat și se lopătează în mai multe rânduri, desăvârșind astfel uscarea. De cu toamnă se întind pe arie tuleii cucuruzului în grosime de o schioapă și se lopătesc dela început la câte 4—5 zile, apoi din ce în ce mai rar, până aproape de Crăciun.

Avut'am scrisul aici și aiurea ocazie de a mă încredința, că aceste podeli întrunesc toate cerințele dorite, anume ele țin cald, se pot ușor repara, nu stărnesc praf cătuși de puțin și înlesnese, decum nu s'ar putea mai bine, răsfirarea, întoarcerea și strângerea grăunțelor și tuleilor. Gărgărițele n'au unde se încuibă.

În fundul grănarului era „jitnița“, un fel de ladă uriașe înzestrată de-asupra cu uși de lați deși, și având menirea să adăpos-

tească, firește dechilin, grâu, cucuruz sfărmit, secară, orz, ovăs, mazăriche, fasole și c. l. Câte feluri de grăunțe atâtea despărțăminte, mari și mici. Jitnița e așezată pe zaseuri (căpătăe), la fel cu buțile. Păreții ei sunt întocmiți de așa, că aerul răsbate pretutindeni înlăuntru, șoarecii însă n'au pe unde se furișă, nici grăunțele pe unde eși.

Ferestrele podului sunt închise cu pânză de sârmă (drot), cari îngăduie luminei intrare, nu însă zburătoarelor nici zăpezii. Urcatul și coborâtul sacilor împovărați se îndeplinesc prin o cigă (scripet) cu funie, preîntimpinând astfel mersul anevoios în sus și în jos.

„Până să înzestrez podul cu zăbrele, podeală și jitnița așa minunată, a trebuit să cheltuești, dle primar, multă trudă și mai ales bani mulți.“ — „Nici una nici alta“, fu răspunsul. „Am uscat temeinic scândurile cumpărate, îngrijind apoi ca cei doi bărdăși să lucre tocmai pe tocmai. Scotind material și bărdășit și tot, am cheltuit 200 fl. Grănarul, cum vezi și dta, e de așa, că ține 100 de ani cel puțin. La an dar s'ar veni 2 fl., așadar nimica toată.“ „Cu șoarecii cum o duci și ce măsuri ai luat contra focului?“ — Răspunsul a sunat: „Șoarecii sunt dați în grija alor 3 pisici, pentru cari am lăsat urdiniș anume, iar contra focului asigurat, an de an, casă și nemestii, bucate, nutreț și tot ce ar putea arde.“

Din grănarul atât de practic și bine întocmit am trecut, încuind ușa după noi, în tinda podului, unde nana Zamfira poartă cârma. Alătura cu streșina dinspre vecinul, am văzut lăzi și corfe, cutii și vase mari, roata și furci de tors, sâte, mături, tigăi și c. l., toate curate și frumos rânduie, după mărime și felul întrebunțării.

Lângă streșina dinspre curte era un dulap cu două uși și incuetoare. Pe cele 4—5 polițe am găsit, între altele, săculețe mari de pânză, stând în șir și adăpostind poame și legumi uscate: prune, corcodușe, felii de mere, pere și gutue, cireșe, strugurei, agrișe, coacăză și fragi (căpșuni) de munte chiar. Alte câteva săculețe cuprindeau dechilin porodici (pătlăgele), felii de morcovi, de calarabe și broajbe (napi albi), apoi în amestec fășioare de petringei, morcovi, foi de petringei și c. l.

În fața atâtor isprăvi vrednice de toată lauda, în fața rândului bun și curățeniei, mi-am luat atunci pălăria amănă, zicând: „Nana Zamfiro! Cutrierat'am eu unul sate cu sutele și case cu miile, însă găzdoaie, care te-ar fi întrecând pe dta în hărnicie, curățenie și chibzuință, n'am întâlnit nici când și nicăiri.“

Cu altă ocazie am să scot la iveală în „Gazeta Poporului“ și ce mi-a povestit nana Zamfira despre poamele și legumile uscate.

D. Comșa.

Dr. Vasile Suci

Pe urma morții mitropolitului Dr. Victor Mihalyi, consistorul din Blaj a ales vicar capitular pe pâr. canonic Dr. Vasile Suci, care împreună cu ceilalți sfințnici, va conduce trebile bisericesti până la alegerea noului mitropolit. Pâr. Dr. V. Suci e un bărbat în puterea vieții, dornic de muncă cinstită și care cunoaște bine trebuințele bisericii. Ajuns la un loc împreună cu mare răspundere, mai ales acum, în fața loviturii grele ce se pregătește bisericii unite, caracterul neprihănit al Sfinției Sale e o chieșăie, că se va face totul ce se așteaptă din partea preoțimii și a poporului, ca drepturile și interesele bisericii să rămăie neștirbite. Dumnezeu să-i ajute!

Biserica unită și autonomia catolică.

Primatele bisericii romano-catolice din Ungaria, Csernoch, a trimis consistoriilor bisericii române unite provocare, ca până la 31 Ianuarie să facă conscrierea alegătorilor pentru congresul catolicilor din toată țara. În ziua de 25 Ianuarie episcopii bi-

sericii române unite au ținut la Blaj sobor, în care au hotărât să nu dea ascultare provocării primatului, pentru-că biserica română unită are drept la autonomia ei, adică dreptul să se conducă înșiși pe sine, iar nu să o conducă sfatul și legile romano-catolicilor. Acesta e un răspuns vrednic de vlădiciei chemați în rândul întâi să apere drepturile bisericii, pe care o cărmuesc din darul lui Dumnezeu.

Soarele păcii s'a aprins în răsărit.

Pacea cu Ucraina. — Contractul de pace. — Polonii sunt nemulțumiți pentru pacea cu Ucraina. — Pacea cu Rușii. — Nemții nedumeriți de pacea cu Rusia. — Ce se întâmplă cu România? — România slobodă să facă pace. — Germania a dat ultimul României?

Pacea cu Ucraina.

După atâtea frământări și încăierări sângeroase, în sfârșit, s'a încheiat cel dintâiu contract de pace. O țară nouă, care până acum stetea înecat în brațele vânjoase ale ursului uriaș, Ucraina, e cea dintâiu rândunică a păcii. În telegramele noastre s'a spus adeseori că pertratările cu Ucraina sunt în mâni bune și iată că acum în toate părțile lumii pătrunde vestea despre pacea cu poporul ucrainean. Fără îndoială pacea aceasta are cea mai mare însemnătate. Întâiu și întâiu se curmă luptele pe frontul dela răsărit, căci fără ucraineni nici rușii nu mai pot purta bătaie. Apoi, după-ce românii au rămas singurii dușmani ai puterilor centrale în această parte, și ei vor fi siliți a se da cât de curând plainici. Dar și alte urmări mai are această pace. Se va alina și la noi lipsa de bucate, care ne făcea până acum gânduri atât de negre. Se spune chiar, că Ucraina ne-a făgăduit sute de mii de vagoane de bucate, pentru cari Nemții și monarhia noastră îi va da alte lucruri de lipsă.

În sfârșit vor veni acasă, în cuibul părăsit de ani de zile toți prizonierii din Ucraina și după veștile mai nouă și cei din Rusia. După atâtea necazuri și suferințe vom avea cel puțin mângâierea, de a-i strânge în brațe și a-i acoperi cu lacrimile noastre pe tovarășii de viață ai femeilor, ce au stat văduvite, pe tătânii atâtor orfani și pe fii mamelor îndurerate.

Contractul de pace.

Contractul de pace, care s'a scris între Ucraina și miniștrii împuterniciți ai Germaniei, Austro-Ungariei, Bulgariei și Turciei s'a publicat și stă din 9 puncte.

1. Mai întâiu declară amândouă părțile că de acum nu se vor mai bate, ci vor trăi în pace și prietinie.

2. Granița între Austro-Ungaria și Ucraina va fi tot aceeași, care a fost înainte de izbucnirea războiului între Rusia și Ungaria.

3. Ținuturile cucerite se vor goi de armată îndată-ce va fi întărit contractul de pace.

4. Părțile, ce au încheiat contract înghiebează legături diplomatice, îndată-ce întăresc contractul.

5. Fiecare din părți se mulțumește de despăgubire de războiu, adică de a cere despăgubire în bani pentru pagubele și cheltuielile din războiu.

6. Pe prizonierii de războiu îi lasă acasă din amândouă părțile, întru-cât nu se vor ruga ei, să rămână și mai departe unde sunt acum ori să plece în altă țară.

7. Punctul cel mai lung e al șaptelea, care stabilește amănunțit, în ce chip se va face schimbul de bucate și negoțul între cele două părți. Bucatele și produsele (lucrurile) industriale (ale meșteșugarilor) trebuie să le dea unul la altul, până la 31 Iulie 1918.

8. Celelalte întrebări, cum sunt schimbul prizonierilor și a celor internați, amnestia (ierțarea celor din temnițe) se vor regula prin contracte deosebite.

9. Invoiala făcută în acest contract de pace fac un întreg neîmpărțit (adică nu se poate despărți un punct de celalt.)

În încheierea contractului se spune apoi, că invoiala va fi deplin întărită numai atunci, când își vor fi schimbat între ei contractele, ceea-ce se va face cât de curând în Viena.

Polonii sunt nemulțumiți pentru pacea cu Ucraina.

Cei dintâiu, cari s'au declarat nemulțumiți pentru pacea cu Ucraina au fost Polonii. Partidul polon al parlamentului din Viena s'a înfățișat eri la ministrul președinte austriac ș'a spus, că Polonii nu pot pricepe de ce s'a dat Ucrainei tot ținutul Cholmului, care totdeauna s'a ținut de Polonia și e locuit în partea cea mai mare de Poloni. Ei au declarat că vor începe luptă aspră împotriva guvernului austriac.

Pacea cu Rușii.

La scurt timp după-ce pacea cu Ucraina a fost subscrisă de trimișii lor și ai puterilor centrale, o nouă depeșă venită din Brestlitowsch, ne aduce știrea că și cu Rusia s'a pus pace separată. Cu toate acestea, precum scriu gazetele cele mari, pacea tot nu este în toată privința încheiată, deoarece Troțchi a spus, că nu mai e de lipsă să se facă lucrul și în scris, ci e de ajuns aceea ce a declarat el cu graiu viu. Ca să știe toată lumea cum sună depeșa venită dela sfaturile de pace din Brestlitowsch, o dăm aici precum urmează:

Brestlitowsch, 10 Ianuarie. — În adunarea de ieri pentru încheierea păcii, președintele trimișilor ruși, a vestit în numele guvernului său, că Rusia și fără de-a încheia pacea în scris, declară (ține) războiul de încheiat, și poruncește demobilizarea (chemarea oștenilor acasă) îndată și deplină.

Domnul Troțchi, a mai spus că încât privește învoiele mai amănunțite între ei și noi, în lucruri politice și economice, acestea se vor stabili de niște comitete la Petersburg, cari să stea în legătură cu guvernele țărilor îndușmănite de până acum.

Aceasta-i depeșa care a făcut mare bucurie în toate părțile țării noastre. Dar precum am zis înainte, Germanii în deosebi nu prea sunt mulțumiți cu acest fel neobicinuit de a se pune pace, fără contract încheiat în bună rânduială. Din pricina aceasta, o gazetă însemnată nemțească scrie următoarele:

Nemții nedumeriți de pacea cu Rusia.

Gazeta nemțească „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, vorbind despre felul neobicinuit cum a încheiat pace Rusia, scrie următoarele: Troțchi cel greu de priceput, a aruncat în fața lumii o mare cimilitură spre deslegare. Faptul că Troțchi încheie pace cu noi, punând capăt războiului, și fără de a se fi pus pe hârtie și subscris contractul, este așa de neobicinuit cu felul de până acum de-a se purta războaie, încât trebuie cercetat cu cea mai mare îngrijire. Rusia și puterile centrale să rămână așadară vrăjmași și pe mai departe. Să nu se ajungă la o înțelegere, că de-aici înainte vor trăi în pace și bunăînțelegere, dar cu toate acestea să se pună capăt stării de războiu. Aici se simte foarte bine că este o contradicție.

Ce se întâmplă cu România?

În urma păcii cu Ucraina România a ajuns în corn de capră, deoarece-ce e ruptă cu totul de aliații săi de mai înainte. Știrile mai nouă ne spun, că de fapt și România se gândește la pace. Se zice, că s'ar fi întovărășit 148 deputați români în Iași, ca să scape statul român din strâmtoarea, în care a ajuns. Guvernul lui Brătianu care a început războiul și-a dat dimisia și în locul său a fost numit ministru președinte generalul Averescu. Zilele următoare ne vor arăta, ce hotărâre va lua și România.

Oare și-a dat mulțăminta regele Ferdinand?

Încheindu-se pace cu Ucraina, în grea împrejurare a ajuns și România. Sau se da supusă și ea, sau luptă mai departe, până la cel din urmă om.

Se spune chiar că regele Ferdinand s'ar fi retras lăsând locul fiului său Carol. Totodată gazeta „Est“ dela Poșta, află că niște deputați veniți din Basarabia, răpiți de Ruși dela Români în anii 1812 și 1878, s'au pus în legătură cu deputați români dela Iași, vestind în parlament, că Basarabia voeste din nou să se împreune cu România. În chipul acesta România s'ar despăgubi pentru Dobrogea.

România slobodă să facă pace.

Gazeta englezească Morningpost scrie, că la sfătuirea antantei ținută la Versai, (Versailles) o fost vorba mult și despre țările din Balcani, luându-se o hotărâre cum să se poarte de-aici înainte antanta față de România. După cum se aude din izvor vrednic de credință, antanta dela României mână liberă să încheie cu dușmanii ei pace separată. Totodată i-a dat însă îndrumări ce fel de ținută să aibă și ce să ceară dela puterile din mijloc. Părerea antantei este, că afacerea țărilor din Balcani, nu o poate încheia numai România împreună cu puterile centrale singure, ci hotărârea cea mare se va lua abia atunci, când vor fi de față la pace și celelalte puteri. Dar deoarece

antanta nu voeste ca România să fie pusă în fața puterilor centrale, i-a dat mâna liberă ca să înceapă sfătuirii pentru încheierea unei păci separate (aparte). Temelia pe care se va încheia însă aceasta pace, antanta, mai înainte de încheierea păcii generale (a toată lumea), să o revizuiască (cerceteze) încă odată.

Cum au cucerit Românii Basarabia?

Zürich.

După știrile, ce s'au strecurat din Iași ziarul „Adevărul“ publică o dare de seamă amănunțită despre luptele înverșunate, ce s'au dat între bolșevichi și între trupele românești. Luptele hotărâtoare s'au dat între Galați și Biograd, unde Românii de sub comanda lui Averescu au stat în față cu divizia a treia din Siberia. O divizie rusească a depus armele, iar trupele celelalte s'au pus pe fugă în cea mai mare neorânduială. Sute de soldați ruși au perit în apa Prutului.

Aliații de mai înainte au luptat cu furie ne-maipomenită unul împotriva celuilalt. Generalul Averescu și-a format o armată de optzeci mii de oameni din trupele cele mai bune. „Prawda“, care e gazeta Bolșevichilor, încă recunoaște că românii au ocupat până acum două din trei părți ale Basarabiei.

Germania a dat ultimul României?

Se vestește din Geneva: Ministrul român Antonescu din Paris întărește vestea despre căderea lui Brătianu și ultimul (amenințarea) Germaniei. Ministrul zice că întâmplările acestea au venit pe neașteptate. Asemenea și senatorul român Drăgicescu, scrie într'o gazetă franțuzească, că încheind România pace, aceasta ar însemna o supunere deplină.

România în cea mai grea clipă a ei.

În gazeta mare franceză *Temps*, se vorbește pe larg despre situația deosebit de

îngrijitoare în care a ajuns România. Nici când, zice gazeta, starea României n'a fost mai critică (rea). *Trebuie să socotim cu faptul că România n'a fi silită sau să încheie o pace separată, sau să-și aleagă continuarea luptei până la nimicire. O depunere a armelor ar însemna pentru România cea mai deplină nimicire.*

România va căpăta Basarabia?

Ministrul bulgar dela Berlin cu numele *Rizov*, într'o cuvântare ținută, ar fi zis că pacea cu România nu este departe, după ce Ucraina și-a închinat steagul. O înțelegere cu Bulgarii n'ar fi grea, dacă în schimb pentru *Dobrogea* pe care s'o capete Bulgaria, România ar fi despăgubită cu Basarabia, care i s'a luat pe nedreptul de Ruși, și față de care Ucraina nu are nici o dorință mai deosebită. Aceasta ar fi calea cea mai bună ca toate popoarele din Balcani să fie mulțumite.

Luptele dela râul Piave.

Trupele noastre biruitoare, urmărind pe Italieni, după ce le-au fost spart frontul, au înaintat în țara lor, până la râul Piave. Aici s'au dat apoi din nou lupte grele și sângeroase. Chipul nostru de azi, înfățișează tocmai cele două linii de bătăie dușmane, printre cari se strecoară la vale râul Piave. Pe un țărm sunt ai noștri, iar dincolo Italienii. Cătanele austro-ungare, poartă pe cap niște căciuli (colfuri) de fier, pentru-ca să fie scutite, întru cât se poate, de gloanțe.

Ce credeți despre Hristos?

Voi farisei, ce vină-i băgați voi lui Hristos? Spuneți! — „Acesta pe păcătoși primește și mănâncă cu dânșii.“ (Luca 15, 2).

Dar tu, Caiafa, ce crezi despre El? Este vinovat? — „A hulit, făcându-se pe sine Fiul lui Dumnezeu și zicând că-l vom vedea șezând deadreapta puterii și venind pe norii cerului“ (Mat. 26, 64—65).

Pilate, am vrea să auzim și părerea ta! — „Eu nici o vină nu aflu întru El“ (Ioan 18, 38).

Și tu, Iudo, care pentru bani ai vândut pe învățătorul tău, tu vei fi având grele învinuiri împotriva lui? — „Greșit-am, vânzând sânge nevinovat“ (Mat. 27, 4).

Dar tu, sutașule din oastea romană, ce poți ridica împotriva Lui? — „Adevărat, Fiul lui Dumnezeu a fost acesta“ (Mat. 27, 54).

Voi, dracilor, spuneți și voi mărturia voastră! — „El este Fiul lui Dumnezeu celui preainalt“ (Marcu 5, 7).

Spune și tu, înainte mergătorule Ioane, ce crezi despre El? — „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!“ (Ioan 1, 29).

Ce zici și tu apostole Ioane, care te-ai răzimat de sânul Domnului? — „El e lumina cea adevărată, care luminează pe tot omul ce vine în lume.“ (Ioan 1, 9).

Dar tu Petre care-i mărturisirea ta despre El? — „El este Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu!“ (Mat. 16, 16).

Indoelnicule Toma, ce convingere ți-ai câștigat tu despre Hristos? — „El este Domnul meu și Dumnezeul meu“ (Ioan 20, 28).

Care-i mărturia ta, Pavele, care ai prigonit pe ucenicii Lui? — „De toate m'am păgubit și le socotesc gunoaipe a fi, ca pe Hristos să dobândesc.“ (Filip 3, 8).

Spuneți și voi, mulțimea oștilor cerești, ce credeți despre Hristos? „S'a născut vouă astăzi Mântuitor, care este Hristos Domnul“ (Luca 2, 11).

Tu Părinte ceresc, care toate le ști, spune-ne nouă cine este El? — „Acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele am binevoit“ (Mat. 3, 17). Ș P.

Răvașul săptămânii.

Sibiu, 17 Februarie.

Cătră abonenții și cetitorii noștri. Ne adresăm din nou cătră iubiiții noștri abonenți și cetitori cu rugarea, să răspândească „Gazeta Poporului“ între prietini și cunoscuții lor. Intre împrejurările grele de astăzi, o gazetă cinstită românească poate să trăiască numai atunci, dacă va găsi sprijin în păturile largi ale poporului. Scrierile nenumărate, pe cari le-am primit din toate părțile locuite de Români, sunt o vie dovadă, că am apucat calea cea dreaptă. De aceea ne îndreptăm cătră toți prietenii noștri și îi rugăm să recomande „Gazeta Poporului“ tuturor românilor de bine.

Primar și căpitan de poliție la Sibiu. Dându-și mulțumita fostul primar al Sibiiului d-l Dörr, în locul dânsului a fost ales cu toate voturile, protonotarul orașului din Sibiu *Dr. Wilhelm Goritz*. Iar în locul repausatului căpitan de poliție Simonis, a fost înaintat la rangul acesta, d-l *Dr. Jauernig*, până acum vicecăpitan al poliției.

Consistor mitropolitan în Sibiu. O mulțime de fețe bisericești au luat parte săptămâna trecută la ședințele consistorului mitropolitan, care, deastădată a trebuit să deslege întrebări foarte grele. Sfătuirile au ținut două zile și între altele s'a hotărât a se trimite guvernului o remonstrațiune (adecă o jalbă), în care să se ceară și pe seama bisericii noastre o sumă mai mare de bani, cum se dă calvinilor și ovreilor.

Unde să află dl. Dr. Iuliu Maniu? Precum se vestește, inimosul fost deputat român din parlamentul ungar, d-l Dr. Iuliu Maniu să găsește acum pe frontul italian, unde aduce și el jertfă grea pentru apărarea țării, făcând slujbă la artilerie.

Ce prețuri are vinul? În comitatul Sălăgiu prețul vinului e de 3 cor. 75 fil. până la 4 cor. În comitatul Nyitra s'a vândut tot vinul cu preț de 4—5 cor. 20 fil. În comitatul Arad prețul se mișcă între 4 și 5 cor. În comitatul Heves s'a dat de litră 4 cor., iar pentru cel roșu 5 cor.

Clopot foarte vechiu într'o biserică românească. După cât se știe acum s'au adunat toate clopotele de prin biserici. În Sânmiclăușul român din comitatul Bihorului au dat de un clopot foarte vechiu. L-au dus la un canonic ungar, care a spus, că-i din veacul XIV, adecă de după anul 1300. Canonicele Karácsonyi crede că clopotul l-a dăruit vre-un nemeș ungar la biserică românească din Sânmiclăușul român. De observat e, că și prin alte sate românești s'au găsit clopote vechi.

Bătaie în Lemberg. Ministrul austriac Toggenburg a făcut o dare de seamă amănunțită despre tulburările din Lemberg, cari au avut loc zilele trecute. Tinerimea democrată adecă a atacat pe membrii noului partid, ce s'a alcătuit în Lemberg. Când au vrut soldații să țină pe loc mulțimea, s'au dat asupra lor vre-o 20 de pușcături. Atunci au pușcat și soldații. S'a rănit un student de gimnaziu și unul dela universitate. Cel din urmă a și murit.

Urmările credinței deșarte. În comuna Mândruloc de lângă Arad a murit zilele trecute o femeie bătrână, văduva lui Dumitru Suci. În noaptea de priveghi au stat lângă mort câteva mueri, dar cătră dimineață de oboseală au adormit și ele. Când s'au trezit au văzut că cineva a bătut în inima moartei un cui lung de fer. Ce se întâmplase adecă? Până când era în viață moarta, se spunea în sat despre ea, că e vrăjitoare. Ba câți-va au zis, că și după-ce a murit ea, au văzut o mătă neagră, care umbla pe-la fereștile oamenilor. De aceea s'au înțeles câteva mueri bătrâne să omoare strigoia din ea și astfel s'au

furișat la moartă și i-au bătut un cuiu de fer în inimă. A doua zi însă a venit o comisie dela tribunal, ca să caute, că cine și-a bătut joc de mort într'un chip așa de fioros. Dacă se vor găsi femeile bătrâne, de bună seamă vor fi pedepsite foarte aspru. Trebuie să înțeleagă odată și oamenii noștri, că numai cei cu credință deșartă mai cred în strigoii și că e păcat să îți bați joc de mort.

Regina Maria a României. Gazeta dela Pesta, zisă Pester Lloyd scrie, că regina României Maria, a fost aleasă în zilele trecute de membră a Academiei franceze. Academia aceasta este o societate, cam așa cum ar fi „Asociațiunea“ la noi, însă mai mare și cu mult mai însemnată, la care sunt aleși numai cei mai învățați oameni din lume. Regina Maria a fost aleasă, nu atât pentru lucrările ei, cari ce-i drept sunt frumoase, ci pentruca Franța să-și arete și în chipul acesta mulțumita pentru România, care a sărit în ajutorul ei în toamna anului 1916 și să strângă și mai tare legăturile între aceste două țări.

Nemții și câmpurile de petrol din România. După o știre din Berlin, societățile de petrol din România nu vor primi despăgubire în bani, ci vor căpăta câmpuri nouă, unde pot să sape după petrol. Bucuria aceasta o va ajunge pe Steau Română și Societatea nemțească de petrol.

Călătoria cu aeroplanul. La o sfătuire ținută în Pesta, despre care am mai amintit ceva, s'a vorbit mult despre faptul, cum să fie întrebuințate aeroplanele după războiu. Foloase mai mari va trage, mai întâiu poșta deoarece-ce mașinele de zburat folosite până acum în lupte vor duce de aci înainte scrisori și pachete. Oamenii deocamdată nu vor putea călători, trebuind pentru scopul acesta să se alcătuiască niște mașini mai mari, în care să încapă 10—20 de persoane. Zborul se va face pe linia Hamburg—Constantinopol, iar stații de căpetenii vor fi Budapesta și orașul Fiume. Nu s'a putut hotărî însă cu siguranță, dacă această călătorie pe sus va fi pusă sub îngrijirea statului sau va fi închiriată altora.

Ce-i pe frontul ruso-român? Ziarul „Est“ scrie următoarele lucruri interesante: Rușii au golit cu totul frontul din Bucovina și Moldova, parte de bună voie, parte de silă. Acest front îl cuprind încetul cu încetul Români. Toată armata a opta rusească, ce era contopită cu armata română, a plecat de pe front, dar după-ce i s'a tăiat drumul a fugit pe pământ austriac. Frontul românesc se întinde acum până la Suceava și se poate că încurând va ajunge până la Cernăuți. Români, decând e armistițiul (hordina armelor) nu mai pușcă nicăiri. Dar s'a întâmplat, că români au atacat pe soldații noștri, cari cercetaseră orașul Sirete. Rușii ca să-și răzbune, au dat navală asupra Românilor și astfel s'a dat între ei o bătaie cum se cade.

Ce-a hotărât sfatul antantei la Versailles (citește Versai). Se scrie din Paris, că marele sfat de război al antantei a ținut dela 30 Ianuarie până la 3 Februarie șapte ședințe la Versailles sub presiunea dlui Clemenceau (citește Clemanso).

Sfatul s'a ocupat mai cu deamăruntul cu spusele ministrului austro-ungar contele Czernin și cu ale cancelarului german Hertling, arătând, că aceste hotărâri nu cuprind nimic, ceea-ce s'ar putea lua ca o apropiere cătră moderatele condiții de pace hotărâte

de aliați. Credința aceasta au întărit-o și cele auzite despre purtarea puterilor centrale la Brest-Litowschi.

În urma acestora a ajuns marea adunare de război la gândul, că singura datorință a aliaților în viitorul apropiat este să desfășure puterile militare ale aliaților cu cea mai mare tărie, precum și cu împreună lucrarea cea mai strictă și mai ducătoare la țintă. Incordarea puterilor trebuie continuată până-ce nu se va schimba gândul guvernelor și popoarelor inamice întru atâta, ca să avem nădejdi întemeiate pentru o pace, care va scoate învingătoare libertatea, dreptatea și respectul pentru drepturile popoarelor.

Această hotărâre a marelui sfat se întinde asupra împreună lucrării celei mai stricte a aliaților în lupta contra puterilor centrale. Se va lărgi și cercul de lucrare al marelui sfat de război, dezvoltându-se toate așa, ca sub o singură conducere, puterile înfrățite ale antantei să birue pe dușman.

Din toate acestea se vede, că Antanta încă tot voiește să cotine războiul.

Un vapor de trupe american scufundat. Vaporul american „Tușcania“, a fost lovit de un glonț și scufundat în apropiere de coastele Angliei. Pe vapor se găseau 2497 de oameni, dintre cari au fost mântuiți 2118. Despre felul scufundării un ofițer american spune următoarele: „Noi făceam parte dintr-o grupă de mai multe vapoare însoțitoare. Nici o singură clipă nu ne-a cuprins groaza. Ni s'a spus, că nu e nici o primejdie să se scufunde vaporul, până ce nu vom fi mântuiți cu toții. Socot însă că două bărci de scăpare încărcate cu soldați, când a fost lăsate în mare, s'au lovit de pârteți vaporului și s'au sfărâmat. Celelalte vapoare ne-au primit în ele în cea mai mare rânduială. Nemții au mai pușcat încă odată asupra noastră, dar nu ne-au nimerit. Ministrul american Barker, auzind de cele întâmplate, a zis că faptul acesta nutrește, cu toată grozăvenia lui, nădejdea, că America va câștiga războiul.

Casa dela Ierihon. Sub titlul „Casa dela Ierihon“ dl Dr. I. Broșu a scos de sub tipar o colecție de „Omilii și cuvântări bisericești“. În 9 talmăcește rugăciunea „Tatăl nostru“, în 18 propovăduiește pe Hristos, iar 6 sunt „din lumea celor ce sunt și au fost“. Frumuseța și bogăția figurilor oratorice, plasticitatea expunerii, ilustrarea învățăturilor religioase-morale cu asemănări din viață și pilde din istorie, limba poetică și neaoșe românească, procură cetitorilor o adevărată elevație și mângâiere sufletească. Rostite fiind cu binecuvântare fericitului metropolit Ioan Mețianu în catedrala

din Sibiiu și consultând autorul la compunerea lor oratori dinștiși, preoțimea le poate ceti și folosi cu succes la împlinirea direcției sale învățătoare și recomanda spre lectură credincioșilor, mai ales între împrejurările actuale, când trebuințele sufletești ale poporului reclamă o îngrijire deosebită. Se pot procura dela Librăria diecezană din Arad cu prețul de 6 cor. + 70 fil. pentru poștă.

Poșta Redacției și Administrației.

Celor ce n'au primit câte un număr al gazetei. Am primit câteva plângeri, în care ni se spune că unul sau altul dintre iubii abonenti, n'au primit încă gazeta. Ne-am luat răgaz și-am întrebat le administrație, incredințându-ne că de-aici pleacă regulat. Ingrămădirea pe poșta trenului este însă așa de mare din pricina războiului, încât, precum am aflat, se pierd multe gazete; fiind aruncate încoace și încolo. Rugăm pe toți cari nu au primit cumva vreun număr să ne încunoștințeze, iar noi cu dragă inimă trimitem și al doilea, știind ce lipsă de hrană sufletească stăpânește pe satele noastre . . .

Neculai Păpară, — „Verșul“ trimis nu se poate publica pentru lungimea sa, și deoarece nu întrunește toate cerințele poeziei adevărate.

Ion Bez . . . — Poeziile nu se pot tipări. Le lipsesc multe: măsura, inspirația și originalitatea. Poate altădată.

Aur. Aramă, — Poeziile sunt cu totul stângace. Nu se pot publica.

Solomon Avram, Nagybánya. Acum în timpul războiului e greu să vă dăm un sfat. Ar fi mai bine de-ați veni în persoană la Sibiiu.

Orest P., Bucovina. Cele două bucăți trimise nu sunt potrivite pentru scopurile noastre. Incercați la „Foaia Poporului“ din Cernăuț.

Ofert de căsătorie.

O domnișoară inteligentă, în etate de 25 de ani, din familie fruntașă de țăran, în lipsă de cunoștință, caută pe această cale cunoștința unui funcționar român. Dispune de avere în bani gata 50,000 coroane. Doritorii sunt rugați a se adresa la redacția „Gazeta Poporului“ sub numele de „Modesta“. La cerere se trimite și fotografie.

1-3

Am o moară

de benzin cu 3 petri și caut un partași la o jumătate de parte, care să se priceapă și la conducerea ei. Doritorii au a se adresa la mine: 1-3

Alexiu Cibu, învățător.
Oláhdálya, u. p. Szászsobes

Curs de scris cu mașina

Dau instrucție în scrisul cu mașina pe mai multe feliiuri (sisteme) de mașini în limba maghiară, română și germană.

Metodă practică, învățare în timp scurt. Inscieri zilnic.

Adresa: **R. JANCU, Nagyszeben-Sibiiu**
Strada Seiler 3. 2-3

Un văduv tânăr

cu 3 copii de 4 și 6 ani, cu gospodărie întinsă și angajat cu salariu mare, dorește să aibă o damă simpatică ca reprezentantă de casă, în etate de 25 până la 35 ani, cu cultură românească și știință de clavier, care să reprezinte și supravigheze casa. O preteasă văduvă chiar cu un copil va fi preferată. Cine s'ar hotări, să mă înștiințeze adresa:

Epitropia bisericească
în Vatra Moldoviței jud. Câmpulung
Bucovina. 1-4

Prăvălie românească de galanterie

I. Gruia
Sibiiu, Burgerg. (Str. Ocnei) 6

recomandă Onor. public românesc prăvălia sa de galanterie, jucării și mărunțisuri.

Vânzare en gros și en detai.

Mare asortiment în oglinzi de diferite mărimi, portofele (bughelare), bricege, broșe, mărgelile, inele, tabacheri, port-vizite etc. etc.

Mare depozit de hârtie de scris în toate mărimile și culorile, precum și bogată alegere în hârtii decorative pentru dulapuri.

Rame de fotografii în diferite forme și mărimi! 3

Toate mărfurile se vând cu prețuri curente la

prăvălia universală

I. GRUIA

Sibiiu—Nagyszeben, Str. Ocnei Nr. 6

Abonați „GAZETA POPORULUI“!

foaie politică și culturală întocmită cu deosebire pentru trebuințele țăranului român dela noi.

Abonamentul costă:

Pe un an 15 cor.
Pe o jumătate de an 7 cor. 50 fil.
Pe 3 luni 4 cor.

Prețul unui număr 30 fil.

Săteni și ostași abonați
„GAZETA POPORULUI“!

Administrația: Dragonerwache 2
(Strada Gușteriții)

CONVOCARE.

Conform §-ului 13 din statute, se convoacă

a IV-a adunare generală ordinară

a „Reuniunii de înmormântare a tractului protopopesc gr.-or. român Mercuria“ (Szerdahely) pe Duminică în 24 Faur st. n. a c. la 11 ore a. m. în școala română din loc, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. La 10 ore a. m. parastas pentru repositii membri ai reuniunii în biserica gr.-or. din Mercurea.
2. Deschiderea și constituirea adunării.
3. Raportul consiliului de direcțiune despre lucrările sale în anul 1917.
4. Censurarea rațiociniului și a bilanțului pe anul 1917 și darea absolutului.
5. Satorirea bugetrului pe 1918.

Observare. Neprezentându-se membri în număr de ajuns, adunarea se va ținea în 3 Martie a. c. st. n. la 2 ore p. m. Mercurea, din ședința consiliului de direcțiune, ținută la 5. Faur 1918.

Avr. S. Pecurariu m. p.,
prezident.

Ieronim Puia m. p.,
secretar.

SOCOTELILE

„Reuniunii de înmormântare a tractului prot. gr.-or. român din Mercurea (Szerdahely)“

pe anul IV-lea de gestiune 1917.

Intrate				Eșite			
1	Restul casei cu 31 Decemvrie 1916	386	80	1	Ajutoare pentru 4 cazuri de moarte	480	80
2	Taxe de înscriere	26	—	2	Capitale elocate	2,261	38
3	Taxe anuale	2,339	—	3	Spese administrative	76	82
4	Ridicări din depuneri	145	—	4	Onorarii funcționarilor	88	—
5	Interese de depuneri	164	21	5	Restul casei cu 31 Decemvrie 1917	203	02
6	Spese de provocări	—	96				
7	Detrageri la fondul de rezervă	48	05				
	Total Cor.	3,110	02		Total Cor.	3,110	02

Bilanț cu 31 Decemvrie 1917.

Active				Pasive			
1	Numărar	203	02	1	Taxele membrilor și interesele	6,126	47
2	Capitale elocate	5,096	45	2	Fondul de rezervă:		
3	Taxe restante cu 31 Decemvrie 1917	677	—		Cu finea an 1916 a fost C 127·57		
4	Registre, cărți etc.	150	—		A crescut în 1917:		
5	Fondul de rezervă	181	78		a) taxe după 4 cazuri de moarte 48·05		
					b) interesele dep. fond de rez. 6·16	181	78
	Total Cor.	6,308	25		Total Cor.	6,308	25

La finea an. 1916 averea reun. a fost C 4,702·65

In anul 1917 a crescut cu . . . „ 1,605·60

Mercurea, în 31 Decemvrie 1917.

Avr. S. Pecurariu m. p.,
director subst.

Nic. Simulescu m. p.,
cassar.

Subsemnata comisie censurând socotelile prezente și confrontându-le cu cărțile reuniunii, le-am aflat în ordine și corecte. Mercurea, în 5. Faur 1918.

Ioan Dăianu m. p.

M. Scorobețiu m. p.